

Bevarande av fiskeresurserna och skydd 2015/16:FPM71 av marina ekosystem genom tekniska åtgärder

Näringsdepartementet

2016-04-14

Dokumentbeteckning

KOM(2016) 134

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om bevarande av fiskeresurserna och skydd av marina ekosystem genom tekniska åtgärder, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1967/2006, (EG) nr 1098/2007, (EG) nr 1224/2009, och Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1343/2011 och (EU) nr 1380/2013, och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 894/97, (EG) nr 850/98, (EG) nr 2549/2000, (EG) nr 254/2002, (EG) nr 812/2004 och (EG) nr 2187/2005

Sammanfattning

Tekniska åtgärder är regler som styr hur och var fiskare får fiska. Förslaget till ny förordning innebär framför allt en ändring i strukturen för hur och var regler sätts upp, snarare än ändringar i de enskilda regler som finns. Regeringen välkomnar att förslaget presenterats och att kommissionens ansats syftar till att bidra till målen för den gemensamma fiskeripolitiken, till att skapa möjligheter för antagande av regionalt anpassade bestämmelser, förenklingar av regelverket samt att reglerna föreslås vara mål- och resultatstyrda och förenliga med havsmiljödirektivet. Regeringen motsätter sig att generella bestämmelser föreslås gälla för fritidsfisket. Regeringen anser att förvaltning av fritidsfisket i första hand är varje medlemsstats ansvar och att EU-lagstiftning på detta område endast bör övervägas i specifika fall och om den kan tillföra mervärde.

1.1 Ärendets bakgrund

Under förhandlingarna om den nya gemensamma fiskeripolitiken som antogs 2013 rådde en allmän enighet bland medlemsstaterna, berörda parter och Europaparlamentet att den nuvarande regelstrukturen för tekniska åtgärder är otillfredsställande. Förslag om att ändra de tekniska åtgärderna har tidigare lagts utan att en revidering har kunnat genomföras. De förslag som lades 2002 och 2008 drogs tillbaka av kommissionen. Kommissionen presenterade det nya förslaget till förordning den 11 mars 2016.

1.2 Förslagets innehåll

Tekniska åtgärder är regler som styr hur och var fiskare får fiska. Syftet med detta förslag är: att optimera de tekniska åtgärdernas bidrag till att uppnå målen i förordning (EU) nr 1380/2013 om den gemensamma fiskeripolitiken; att skapa den flexibilitet som krävs för att anpassa de tekniska åtgärderna genom att underlätta ett regionaliserat arbetssätt, samt att förenkla de nuvarande reglerna. Förslaget till ny förordning innebär framför allt en ändring i strukturen för hur och var regler sätts upp, snarare än ändringar i de enskilda regler som finns. Förslaget omfattar samtliga unionsvatten samt även vissa övriga havsområden. Kommissionen föreslår att möjligheter ska finnas att ändra och upphäva tekniska regler genom delegerade akter som antas genom det regionaliserade förfarandet enligt artikel 18 i förordningen om den gemensamma fiskeripolitiken. I bilagorna till förslaget anges de basregler som ska gälla i frånvaro av gemensamma rekommendationer från regionala grupper av medlemsstater.

1.3 Gällande svenska regler och förslagets effekt på dessa

Den gemensamma fiskeripolitiken är ett fullständigt harmoniserat politikområde. Mer restriktiva tekniska åtgärder är dock tillåtna att införa nationellt inom det nuvarande regelverket. Kommissionen föreslår även att förbud mot vissa redskap och fiskemetoder samt minsta referensstorlekar för bevarande ska omfatta fritidsfisket. Sådana typer av bestämmelser återfinns i dag i fiskelagen (1993:787), förordningen (1994:1716) om fisket, vattenbruket och fiskerinäringen samt i Havs- och vattenmyndighetens författningssamling (HVFMS). Mindre anpassningar av dessa regelverk kan därför bli aktuella.

1.4 Budgetära konsekvenser / Konsekvensanalys

Kommissionen har genomfört en konsekvensanalys (*SWD(2016) 56 final*) av de olika alternativen till struktur för regelverket för tekniska åtgärder. Kommissionens slutsats är att de ekonomiska effekterna av den valda strukturen är positiva, eftersom den bör driva fram ett mer regionaliserat

angreppssätt, som kan bidra till att uppnå målen i den gemensamma fiskeripolitiken. Detta skulle leda till ökade fiskemöjligheter och ökade intäkter från landningar av större och värdefullare fisk. Miljöpåverkan kommer enligt kommissionen att vara positiv.

Kommissionen anger att övergången till regionalisering initialt kommer att leda till ökade kostnader för de nationella förvaltningarna för utarbetandet av övergripande fleråriga planer. Kommissionen menar dock samtidigt att kontrollkostnaderna på sikt bör minska avsevärt till följd av ett förenklat regelverk och mer resultatbaserad förvaltning.

De positiva effekterna kommissionen förväntar sig av den valda strukturen på regelverket kommer att vara avhängiga av framtida bestämmelser som ska överenskommas på regional nivå. Kommissionens konsekvensanalys hanterar inte heller eventuella effekter av de regelförändringar som föreslås, till exempel att vissa bestämmelser ska gälla även för fritidsfisket.

2 Ståndpunkter

2.1 Preliminär svensk ståndpunkt

Regeringen välkomnar att förslaget presenterats och att kommissionens ansats syftar till att bidra till målen för den gemensamma fiskeripolitiken, till att skapa möjligheter för antagande av regionalt anpassade bestämmelser, förenklingar av regelverket samt att reglerna föreslås vara mål- och resultatstyrda och förenliga med havsmiljödirektivet. Regeringen granskar detaljerna i förslaget utifrån dessa utgångspunkter. Regeringen motsätter sig att generella bestämmelser föreslås gälla för fritidsfisket. Regeringen anser att förvaltning av fritidsfisket i första hand är varje medlemsstats ansvar och att EU-lagstiftning på detta område endast bör övervägas i specifika fall och om den kan tillföra mervärde.

2.2 Medlemsstaternas ståndpunkter

Medlemsstaterna är generellt positiva till att förslaget presenterats men granskar ännu detaljerna.

2.3 Institutionernas ståndpunkter

Under förhandlingarna om den gemensamma fiskeripolitiken som antogs 2013 rådde en allmän enighet mellan institutionerna om att den nuvarande regelstrukturen för tekniska åtgärder är otillfredsställande och behöver reformeras.

2.4 Remissinstansernas ståndpunkter

Förslaget har inte remitterats.

3 Förslagets förutsättningar

3.1 Rättslig grund och beslutsförfarande

Den rättsliga grunden är artikel 43.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Beslut fattas av rådet och Europaparlamentet enligt det ordinarie beslutsförfarandet och kräver kvalificerad majoritet i rådet.

3.2 Subsidiaritets- och proportionalitetsprincipen

Förslagets bestämmelser avser bevarandet av marina biologiska resurser, ett område där unionen har exklusiv befogenhet. Subsidiaritetsprincipen är därför inte tillämplig. Kommissionen anger vidare att de föreslagna åtgärderna är förenliga med proportionalitetsprincipen eftersom de är ändamålsenliga och nödvändiga och att inga mindre restriktiva åtgärder för att uppnå de önskade politiska målen existerar. Regeringen granskar för närvarande detaljerna i förslaget. Framför allt måste de generella regler som föreslås för fritidsfisket studeras ur ett proportionalitetsperspektiv. Regeringen kan därför komma att ha synpunkter på delar av dessa.

4 Övrigt

4.1 Fortsatt behandling av ärendet

Förslaget presenterades första gången vid rådsarbetsgruppen för intern och extern fiskeripolitik den 31 mars 2016, och en föredragning av kommissionen ägde rum på jordbruks- och fiskerådet den 11 april 2016. Förslaget kommer att behandlas i Europaparlamentets fiskeutskott. Regeringen kommer under våren 2016 att samråda om förslaget med berörda myndigheter och intresseorganisationer.

4.2 Fackuttryck/termer

Maximalt hållbar avkastning (MSY): det i teorin högsta balanserade genomsnittliga uttag som fortlöpande kan tas ur ett bestånd under rådande genomsnittliga miljöförhållanden utan att detta avsevärt påverkar fortplantningsprocessen.